కథానిక

జాతి లక్షణం

వీరభద్రరావ్ పమ్మి

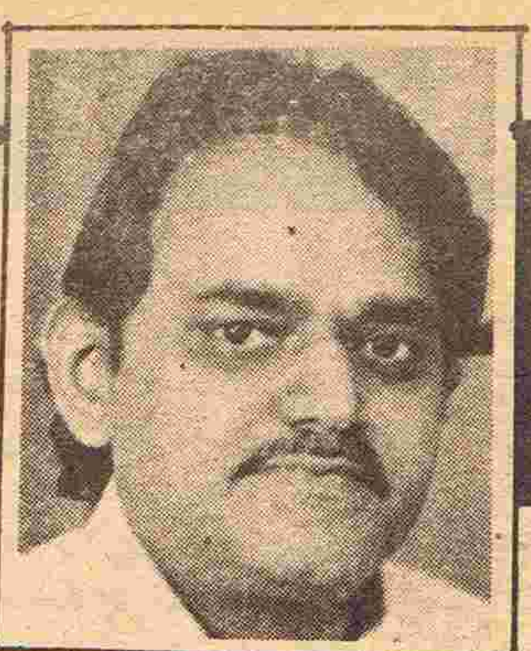

ఆమె ఆవేశంలో ఆ పని చెయ్యలేదు. ఒళ్ళు తెలియని స్థితిలో, తను ఏం చేస్తోందో తెలియని పరిస్థితిలో ఆ పని చెయ్యలేదు. ఆమె ఆ పనిచేసేసమయానికి ఆమె పూర్తిగా స్పృహలో ఉంది. ఆ సమయానికి ఆమె మెదడు బాగానే పని చేస్తోంది. **

సావిత్రి ఓ మధ్యతరగతి దశరథరామయ్య గారి సంతానంలో మూడోది. ఆమెకి పైన ఇద్దరు అన్నయ్యలు, కింద ఇద్దరు చెల్లెళ్ళు ఉన్నారు.

సావిత్రిని తండ్రి బాగానే పెంచాడు. పట్టుబట్టలు, బంగారపు మురుగులు చేయించక పోయినా ఉన్నంతలో ముద్దుగానే పెంచాడు.

ఊళ్ళో కాలేజీ ఉంది కాబట్టే డిగ్రీ చెప్పించాడు. ఆమె చక్కని కనుముక్కు తీరులో అందంగానే ఉంటుంది. ఆమెను ఉద్యోగానికి పంపాలా- పెళ్ళిచేసి అత్తారింటికి పంపాలా- అని ఆయన ఆలోచిస్తున్నపుడు పెద్ద తర్జన భర్జనలు లేకుండానే ఆ సమస్య తీరి పోయింది.

ఓ చుట్టాలింట్లో పెళ్ళి కెళినపుడు చలాకీగా ఉండే సావిత్రిని సత్యమూర్తి చూడ్డం జరిగింది.

ఏదో మామూలుగా చూసి ఒదిలెయ్యలేదు. ఆమెను మరీమరీ చూశాడు. మళ్ళీ మళ్ళీ చూశాడు. మార్చి మార్చి చూశాడు.

చూసి ఊరుకోలేదు.

ఆమె గురించి వివరాలు సేకరించాడు.

"వెంకటాపురం పార్వతీశంగారు లేరూ- ఆయన రెండో అల్లుడు దశరథరామయ్య తెలుసా- అదేరా కమర్షిల్ టాక్సీఫీసులో హెడ్ గుమాస్తాగా పనిచేస్తాడూ- అతని కూతురు- పేరుసావిత్రి... మహచక్కని పిల్ల"

మర్నాడు సత్యమూర్తి తల్లి, సావిత్రి తల్లిని కదపడం, ఆమె భర్తతో మాట్లాడ్డం ఆయన రహస్యంగా సత్యమూర్తి గురించి వాకబు చెయ్యడం జరిగాయి.

కుర్రాడికి తండ్రి లేడు.

కుర్రాడు ఎం.ఏ. పాసయ్యాడు.

నాల్గైదు ఇంటర్వ్యూలకి వెళ్ళాడు.

ఏదో ఒకటి వస్తుంది.

వెనకాల కాస్త ఆస్తిపాస్తులున్నాయి.

దశరథరామయ్యగార్కి

విషయాలన్నీ నచ్చాయి.

కాని......

"కాని అనుకుంటే

ఎలాంటి ప్రయత్నమూ

లేకుండామన కాళ్ళదగ్గరకి

వచ్చిన సమ్మంధం"

పెళ్ళాం జోరీగ చెవిలో-

"అది కాదే- ఆ కుర్రాడు

ఎంత ఆశలో ఉన్నాడో?"

పెద్దగా ఆశలేదన్న

విషయం ఆ సాయంత్రానికి

స్పష్టంగా తెలిసిపోయింది.

నెల తిరిగేసరికి సావిత్రి సత్యమూర్తిని పెళ్ళిచేసుకుని అత్తారింటికి వెళ్ళిపోయింది.

మరోనెల తిరక్కుండా సత్యమూర్తికి పోలీస్ సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్‌గా ఉద్యోగం వచ్చింది.

సావిత్రికి గుండె ఝల్లుమంది.

ప్రతిరోజు పేపరుతియ్యగానే పోలీసులు అలా చేసారు. ఇలా చేసారు లాకప్పు మరణాలు, పోలీస్‌స్టేషన్ ముందు ధర్నాలు... అదే మాట భర్తతో అంటే...

"ప్రపంచంలో ఏ ఉద్యోగమూ చెడ్డది కాదు. అది ఆ ఉద్యోగం చేసే వాళ్ళమీద ఆధారపడి ఉంటుంది" అన్నాడు.

తర్వాత మొగుడ్ని పోలీసు యూనిఫాంలో చూడ్డానికి సావిత్రికి రెండు కళ్ళూ చాల్లేదు. అతనా యూనిఫాం వేసుకుని బులెట్ మోటార్ సైకిల్ మీద వెడుతుంటే-

ఆమె గుండె నిండి పోయేది.

కాని ఆమె గుండె చెరవై పోడానికి ఎక్కువ కాలం పట్టలేదు.

రోజూ పేపర్లో పోలీసుల అత్యాచారాల గురించిపడే వార్తలు నిరాధారం కాదని ఆమెకి తెల్సిపోయింది. నేరస్తులపట్ల సత్యమూర్తి చాలా దారుణంగా కిరాతకంగా, రాక్షసుడిలా ప్రవర్తిస్తాడు.

అరెస్టుచేసిన వాళ్ళచేత నేరాలు ఒప్పించడానికి కొట్టే, హింసించి, తోలు వలిచేస్తాడు.

సత్యమూర్తి ఇలా ప్రవర్తిస్తాడని తెలిసిన మొదట్లో ఆమె చాలా భయపడింది. అంతకు మించి బెంగపడింది.

నేరాలుచేసి ఉండొచ్చు! అంత మాత్రం చేత వాళ్ళపట్ల అమానుషంగా ప్రవర్తించడం న్యాయం కాదని ఆమెకి అనిపించింది. అదే విషయం భర్తతో చెప్తే-

"వెర్రిదానా! అలా ప్రవర్తించకపోతే ఈ ఉద్యోగంచెయ్యడమే కష్టంలాలించి, బుజ్జగిస్తే ఎవడూ నిజం చెప్పడు.

ఈ కరకుతనం, కసాయి తనమే పోలీసు జాతికి శ్రీరామరక్షి"అన్నాడు.

ఆమె నివ్వెరపోయింది. రాను రాను ఆ పట్నంలో సత్యమూర్తి ప్రవర్తన పట్ల నిరసన పెరుగుతోంది.

కాలేజీలో సమ్మెచేసినవిద్యార్థుల్ని స్టేషన్లో కొట్టించాడని-

ఒక నేరస్థుడిపట్ల అమానుషంగా ప్రవర్తిస్తే వాడికాలు విరిగి పోయిందని-

ఓ దంపతుల మధ్యఏవో గొడవలు

వస్తే ఆమెను స్టేషన్‌కి పిలిపించి....

భర్తలాగి వచ్చి

కొట్టాడని-

కొడుతున్నాడని ఫిర్యాదు

చెయ్యడానికి వచ్చిన

ఆడదాన్ని సత్యమూర్తి స్టేషన్లో అనుభవించాడని.

రకరకాల కథలు వెలుగులో కొచ్చాయి.

సావిత్రి ఎప్పటికప్పుడు భర్తకి నచ్చ చెప్పడానికి ప్రయత్నిస్తూనే ఉంది.

మొదట్లో- విని ఊరుకునేవాడు.

తర్వాత- తనని తాను సమర్థించుకునేవాడు.

తర్వాతర్వాత- నా ఉద్యోగం విషయంలో నువ్వు కలగజేసుకోడం నాకిష్టం లేదనేవాడు.

చివరి కోరోజున అతని స్టేషన్‌లో లాకప్‌లో పెట్టిన మనిషి పోలీసుల చిత్ర హింసలకి చచ్చిపోయాడు. ఆ వార్త పట్నమంతా కార్చిచ్చులా వ్యాపించి పోయింది. నిరసన వెల్లువలా పొంగింది. పట్న ప్రజలంతా సముద్రమై పోలీసుస్టేషన్ ముందు ప్రదర్శన జరిపారు. రాజకీయ నాయకులంతా రాజధానికి ఫిర్యాదులు పంపారు.

ప్రభుత్వం విచారణకి ఆదేశించింది. రెండు నెలల్లో విచారణ సంఘం రిపోర్టు వచ్చింది.

-సత్యమూర్తి నిర్దోషి.

అంతే! ఇహ సత్యమూర్తి వెనక్కి చూళ్ళేదు.

ఆ పట్నంలో అతని మాట శాసనమైంది. అతని చర్య చట్టమైంది.

సత్యమూర్తి మొత్తం మానవజాతి మీద పగబట్టినట్టుగా ప్రవర్తిస్తున్నాడు.

అతన్ని అటు ప్రభుత్వం కాని, ఇటు ప్రజలు కాని అదుపు చెయ్యలేని పరిస్థితి ఏర్పడింది.

ఓసారి సావిత్రి పుట్టింటికి వెళ్ళింది. ఓ రోజు మధ్యాహ్నం తిరిగి వచ్చింది. ఇంటికి వచ్చి తలుపు కొట్టింది. పది నిముషాలకి గాని తలుపులు తెరుచుకోలేదు.

తలుపుతెరిచిన సత్యమూర్తి అప్పుడే వేట ముగించి తిరిగి వచ్చిన పెద్దపులిలా ఉన్నాడు.

సావిత్రికి ఏదో అనుమానం వచ్చింది.

తీరా పడక గదిలోకి వెళ్ళేసరికి సగం నగ్నంగా, సగం బట్టలు చుట్టబెట్టుకున్న పద్దెనిమిదేళ్ళ అమ్మాయి. ఓ మూల ఒరిగి కూర్చుని వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తోంది.

సావిత్రికి పరిస్థితి అర్థమైంది.

మెదడులో ఓ మెరుపు మెరిసింది.

"పోనీ ఆయన ముచ్చట పడ్డారే అనుకో. ఒప్పేసుకుంటే పోయేది కదా?"

'నువ్వు మనిషివేనా?' అన్నట్టుచూసిందా పిల్ల. భార్యను మెచ్చుదలగా చూశాడు సత్యమూర్తి.

ఆ పిల్లను బట్టలు కట్టుకోమంది. వంటింట్లోకి వెళ్ళి కాఫీచేసి హాల్లో కూర్చున్న భర్తకిచ్చి వీధి తలుపులు వేసేసింది.

పడకగదిలోకి వెళ్ళి కాసేపు నిలబడింది. ఏడుస్తున్న పిల్ల వెక్కిళ్ళు ఇంకా వినిపిస్తున్నాయి.

వంటింట్లోకి వెళ్ళి రెండు నిముషాలు ఆలోచించింది. మరుక్షణంలో ఆమె చేతిలో కత్తి సత్యమూర్తి గుండెల్లో దిగబడింది. అతను లేవబోయాడు. మళ్ళీ, మళ్ళీ, మళ్ళీ-అతనో మూలుగుతో కింద పడ్డాడు. గదిలో పిల్ల హాల్లోకి వచ్చింది. సావిత్రి చేసిన సంజ్ఞలు అర్థం చేసుకుని, ఆ పిల్ల కత్తితీసుకుని సత్యమూర్తి గొంతుకలో దిగేసింది.

ఇంక సత్యమూర్తి మూలగలేదు.

సావిత్రి సూచన ప్రకారం ఆ పిల్ల ఇంట్లోంచి బైటపడింది. మరో అరగంటలో సావిత్రి పోలీసు స్టేషన్లో హత్య విషయంచెప్పి లొంగి పోయింది.

ఆ ఊరంతా అట్టుడికినట్టు ఉడికి పోయింది.

ప్రభుత్వం, ప్రజలు చెయ్యలేనిపని తను చేసానన్న తృప్తి సావిత్రి గుండెల్నిండా నిండు కుంది.

సావిత్రి- సత్యవంతుడు!

ఆమె పెదాలమీద చిర్నవ్వు చెరగలేదు.

** **

ఆ రాత్రి-

బాగా పొద్దుపోయాక,

పోలీస్ స్టేషన్లో సావిత్రిని నలుగురు పోలీసులు బలవంతంగా, పాశవికంగా, రాక్షసంగా చెరిచారు.